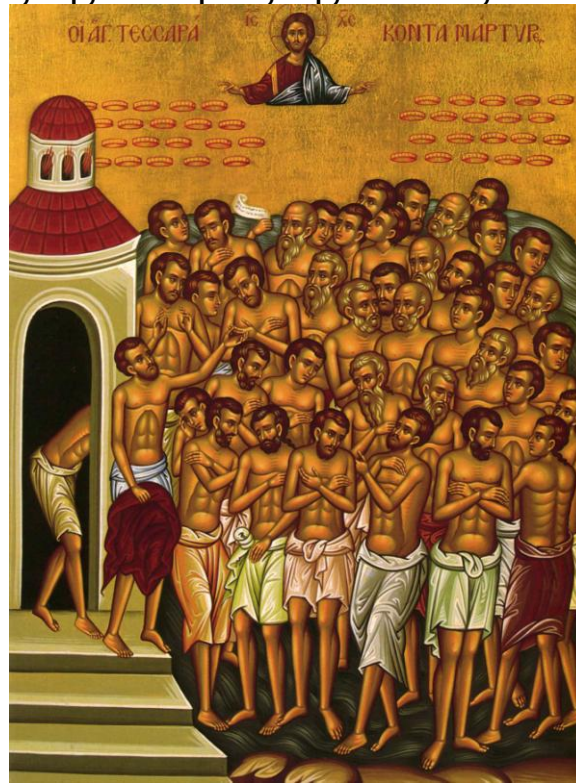

Σαράντα παλληκάρια τοῦ Χριστοῦ (οἱ 40 Μάρτυρες)

(Ἀπό τό βοήθημα γιά ἐκκλησιαστική κατήχηση τῶν Ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "Ο ΘΕΟΣ εἶναι ΠΑΤΕΡΑΣ")

□

Εἰσαγωγή

Εἶναι γνωστό πῶς τά πρῶτα χρόνια τοῦ Χριστιανισμοῦ ἑκατομμύρια Χριστιανοί δῶσανε τή ζωή τους γιά τόν Χριστό. Οἱ διωγμοί ἦταν φοβεροί καί ὅσοι ὁμολογοῦσαν τήν πίστη τους στόν ἀληθινό Θεό μαρτυροῦσαν μέ φριχτά βασανιστήρια. Πολλούς ἀπό τούς μάρτυρες αὐτούς θά ἔχετε ἀκούσει. Σήμερα, ὅμως θά μιλήσουμε γιά μία ομάδα μαρτύρων. Ὅχι ἕνας ἢ δύο ἀλλά 40 μάρτυρες μαζί πού μαρτύρησαν τήν ἀληθινή πίστη καί μαρτύρησαν γι' αὐτήν καί βοήθησαν νά στερεωθεῖ ἡ ὀρθόδοξη πίστη μας.

Ἀφήγηση

Τήν ἐποχή τοῦ αὐτοκράτορα Λικίνιου στόν Ρωμαϊκό στρατό ὑπηρετοῦσαν 40 χριστιανοί στρατιῶτες. Γενναῖοι καί ρωμαλέοι καθῶς ἦταν ἀλλά καί μέ λεβέντικο παράστημα καί μέ μεγάλη σωματική δύναμη ἔγιναν γρήγορα αὐτοκρατορικοί στρατιῶτες καί τούς ἐμπιστεύθηκαν τό δυσκολότατο χρέος νά φυλάνε τά σύνορά του Ρωμαϊκοῦ κράτους πέρα στήν Ἀρμενία. Οἱ ἀξιωματικοί τους καμάρωναν καί τούς ἐπαινοῦσαν ἀλλά καί τούς ζήλευαν γιατί ἐκτός ἀπό γενναῖοι στό σῶμα ἦταν ὠραῖοι καί στήν ψυχή. Εἶχαν ἀρετές καί

χαρίσματα ψυχικά και γι' αυτό έδειχναν σεβασμό, άντρεία και γενναιότητα. Από τὰ ψυχικά τους χαρίσματα πήγαζε και ο ήρωισμός τους.

Μία μέρα στο μεγάλο στρατόπεδο τής Σεβαστείας έγινε μεγάλη συγκέντρωση. Μαζεύτηκαν όλοι οι άξιωματικοί και οι στρατιώτες. Τι έχει συμβεί; Κάποια έκτακτη διαταγή θέλει να τους μεταδώσει ο έπαρχος. Πραγματικά σε λίγο παρουσιάζεται ο Άγκικόλας ο έπαρχος και μέσα σε απόλυτη ήσυχία μεταδίδει τήν διαταγή του αυτοκράτορα Λικίνιου:

- "Η θα προσφέρετε όλοι θυμίαμα στους μεγάλους θεούς μας ή σας περιμένει ΘΑΝΑΤΟΣ. Κι ο θάνατος δεν θα έρθει άπλά. Πρώτα θα βασανιστεί το σώμα με φοβερά βασανιστήρια και ύστερα θα έρθει ο θάνατος.

Τρομερή ή διαταγή. Ο Λικίνιος από άντιπάθεια στον Μ. Κωνσταντίνο, που αγαπούσε τους Χριστιανούς, είχε κηρύξει διωγμό έναντίον των Χριστιανών. Ο Άγκικόλας, που όπως λέει και το όνομά του ήταν άγριος άνθρωπος, παρουσίασε τή διαταγή του αυτοκράτορα με μία άγριότητα πρωτοφανή. Νόμιζε, πως αν υπήρχε κανένας στρατιώτης Χριστιανός, θα φοβόταν από τήν άπειλή και θα θυσίαζε στα είδωλα. Έπανελάβε για μία ακόμα φορά τή σκληρή διαταγή του αυτοκράτορα.

Ποιός θα τολμούσε ν' άντισταθεί; Κι όμως παιδιά, για κοιτάξτε. Νά, από τήν παράταξη των στρατιωτών ξεπροβάλλουν και μερικοί στρατιώτες. Μετρήστε τους:

Ένας, δύο, τρείς, πέντε...δέκα ...είκοσι τριάντα ...σαράντα!

Ήταν 40 στρατιώτες χριστιανοί! Και οι 40 μαζί βγαίνουν έξω, πηγαίνουν μπροστά στον άγριο Άγκικόλα, και με το κεφάλι ψηλά και φωνή δυνατή, ένας ένας αρχίζει να φωνάζει.

- Χριστιανός είμι. Είμαι χριστιανός.

Είναι Χριστιανοί οι 40 στρατιώτες και υπηρετούν πρώτα τον αίώνιο Βασιλιά, τον Βασιλιά όλου του κόσμου, τον Κύριο Ίησοϋ Χριστό κι έπειτα οποιοδήποτε άλλο. Αν είναι μία φορά έτοιμοι να πεθάνουν για τήν υπεράσπιση τής πατρίδας τους είναι χίλιες φορές έτοιμοι να πεθάνουν για τήν άγάπη τους στον Χριστό. Τώρα, λοιπόν, που άκούνε τον Άγκικόλα και πως πρέπει να θυσιάσουν στα ψεύτικα είδωλα, άλλιώς θα πεθάνουν, βγαίνουν έξω μπροστά σε όλους και όμολογούν πως είναι χριστιανοί.

Δέν μπορούσε να το πιστέψει ο Άγκικόλας, πως αυτοί οι 40 στρατιώτες ήταν χριστιανοί. Μόλις συνήλθε από τήν έκπληξη άρχισε να τους κολακεύει. Νόμιζε πως με τα ώραία λόγια θα μπορούσε να τους λυγίσει.

- Έσείς είστε οι καλύτεροι στρατιώτες! Είστε οι πιο γενναίοι γι' αυτό και ο αυτοκράτορας σας τίμησε δίνοντάς σας και τήν βασιλική ζώνη που φοράτε. Αν θυσιάσετε στους θεούς μας (τά ψεύτικα είδωλα δηλαδή) θα σας δώσει ακόμα περισσότερες τιμές και δόξες.

- Τότε πήρε το λόγο ο Κάνδιδος, ένας από τους 40 στρατιώτες, και ειπε έκ μέρους όλων: Άκουσε έπαρχε! Σε εύχαριστούμε για τα καλά σου λόγια. Μάθε όμως, πως είμαστε στρατιώτες του Χριστού. Είμαστε προετοιμασμένοι να

πάθουμε τὰ πάντα γιὰ τὸν Χριστό. Τοὺς ψεύτικους θεοὺς σας οὔτε τοὺς πιστεύουμε οὔτε τοὺς προσκυνᾶμε οὔτε τοὺς λατρεύουμε. Κἄνε, λοιπόν, ὅ,τι νομίζεις.

Ἄλλαξε ὕφος τώρα ὁ Ἀγρικόλας. Ἀρχίζει τὶς ἀπειλές.

-Θὰ σᾶς βασανίσω, θὰ σᾶς τυραννήσω μὲ σκληρὰ βασανιστήρια. Σκεφτεῖτε καλὰ κι ἀφῆστε τὶς ἀνοησίες πού λέτε. Νὰ δοῦμε ἂν θὰ λέτε τὰ ἴδια ὅταν θὰ σᾶς χτυποῦνε ἀλύπητα.

- Ἐπαρχε, τοῦ λέει ὁ Δόμνος (ἓνας ἄλλος ἀπὸ τοὺς 40 στρατιῶτες), μὴ χάνεις τὰ λόγια σου. Οἱ ἀπειλές καὶ βασανιστήρια ξέρεις τί εἶναι γιὰ μᾶς; Εἶναι σὰν νὰ μᾶς πετάει βέλος ἓνα μικρὸ παιδί. Μὴ μᾶς ἀπειλεῖς λοιπόν.

-Μαστίγωμα!...Μαστίγωμα!!!.....Ἐμπρός, μαστιγῶστε τους! Φώναξε ἀγριεμένος ὁ ἔπαρχος.

Κι ἀρχίζει τὸ μαρτύριο τῶν 40 Μαρτύρων. Τοὺς μαστιγώνουν ἄγρια. Τοὺς πληγώνουν φοβερὰ. Τοὺς ματώνουν, τοὺς ξεσκίζουν τὶς σάρκες...Μὰ ἐκεῖνοι δὲν τὸ βάζουν κάτω. Δέ δειλιάζουν, μένουν ἀλύγιστοι. Μετὰ τὸ μαστίγωμα τοὺς κλείνουν στὴν φυλακὴ. Οἱ γενναῖοι Χριστιανοὶ στρατιῶτες μας, ὅμως, μετατρέπουν τὴν φυλακὴ σὲ παράδεισο. Ὅλη τὴ νύχτα προσεύχονται καὶ ψέλνουν ὁλόγλυκα τραγούδια στὸν Θεό. Μία ἀνεκκλάλητη χαρὰ ἔχουν μέσα στὴν καρδιά τους. Χαρὰ γιατί ἀξιῶνεται νὰ παθαίνουν κι αὐτοὶ βασανιστήρια καὶ θλίψεις γιὰ τὸν Χριστό, πού σταυρώθηκε γιὰ ὅλο τὸν κόσμο!

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα βλέπουν ἓνα παράξενο φῶς νὰ πλημμυρίζει τὸ κελλί τῆς φυλακῆς. Ἐνα οὐράνιο, παράξενο, ὑπερκόσμιο φῶς τοὺς θάμπωσε. Σταμάτησαν τοὺς ὕμνους. Μία φωνὴ ἀκούστηκε ἐκείνη τὴ στιγμή. Μία ὑπερκόσμια φωνή. Ποιὸς ἦταν; Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ ἀγαπημένου τοὺς Κυρίου, τοῦ Χριστοῦ.

Ἔλεγε: Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται". Αὐτὸς πού θὰ μείνει μέχρι τέλος σταθερὸς, αὐτὸς θὰ σωθεῖ καὶ θὰ δοξαστεῖ.

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα ἡ προσευχὴ τους ἔγινε πιὸ θερμὴ.

-Χριστέ μας, λέγανε, δῶσε νὰ μείνουμε ἐνωμένοι καὶ οἱ 40 μέχρι τὸ τέλος.

Σὲ λίγες μέρες παρουσιάστηκαν μπροστὰ σὲ ἓναν ἀνώτερο ἔπαρχο ἀπὸ τὸν Ἀγρικόλα, τὸν Λυσία. Κι αὐτὸς προσπάθησε νὰ τοὺς μεταπείσει ὥστε νὰ θυσιάσουν στοὺς ψεύτικους θεοὺς ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερε.

- Ἄν ὑπακούσετε καὶ θυσιάσετε ὁ βασιλιάς θὰ σᾶς ἀμείψει.

-Ἄν ἀρνηθοῦμε τὸν Χριστό μας θὰ χάσουμε τὴ δόξα τοῦ οὐρανοῦ.

-Θὰ χάσετε τὴ ζωὴ σας!

-Ὁ θάνατος γιὰ τὸν Χριστό εἶναι γιὰ μᾶς ζωὴ!

-Σᾶς περιμένει φωτιὰ, τροχοί, θηρία, τρομερὰ βασανιστήρια. Δέ φοβᾶστε;

-Δέ ξέρετε πῶς γιὰ μᾶς αὐτὰ δὲν εἶναι φοβερὰ;. Ἐνα μόνον φοβίζει ἐμᾶς τοὺς χριστιανούς. Νὰ χωριστοῦμε ἀπὸ τὸν Χριστό.

Ὁ Λυσίας καὶ ὁ Ἀγρικόλας ἀφοῦ εἶδαν ὅτι δὲν κατάφεραν τίποτα, σκέφτηκαν ἓνα φοβερὸ βασανιστήριο.

Κοντά στην πόλη της Σεβάστειας υπήρχε μία λίμνη που εκείνο τον καιρό είχε παγώσει από το κρύο. Εκεί σκέφτηκαν να ρίξουν τους μάρτυρες γυμνούς για να πεθάνουν.

Η διαταγή εκτελείται. Μά πριν οι δήμιοι τους γυμνώσουν για να τους πετάξουν πάνω στην παγωμένη λίμνη, εκείνοι μόνοι τους πετάνε τα ρούχα τους και χοροπηδώντας χωρίς καθόλου να δειλιάσουν αλλά με τρομερή γενναιότητα πηδούν μόνοι τους στο νερό της λίμνης.

Για σκεφτείτε τι φοβερό βασανιστήριο ήταν αυτό! Σέ λίγη ώρα το σώμα τους αρχίζει να μελανιάζει, τα σαγόνια τους χτυποῦσαν πάνω κάτω άσταμάτητα, τα πόδια τους κρυσταλλώνουν, το αίμα πήζει και σφίγγει την καρδιά.

Κι όμως οι 40 Μάρτυρες δέ λυγίζουν. Τι κι αν είναι πάγος γύρω; Μέσα τους έχουν αναμμένη δυνατή φωτιά. Είναι η φωτιά της αγάπης και της πίστης στον Χριστό. Κρυστώνουν, αλλά ύστερα από λίγο θα βρίσκονται στον παράδεισο. Λίγη υπομονή ακόμη χρειάζεται να κάνουν και θα βρεθούν κοντά στον αγαπημένο τους Χριστό.

Ένας από όλους ο Κάνδιδος λέει σε κάποια στιγμή: "Άδερφοί δριμύς ο χειμών αλλά γλυκός ο παράδεισος". Φοβερό είναι το κρύο που υποφέρουμε αλλά είναι γλυκός, γλυκύτερος ο παράδεισος που μας περιμένει. Προσοχή άδερφοί 40 μπήκαμε εδώ στη λίμνη, 40 να μποῦμε και στον παράδεισο. Κανένας να μην λιποψυχήσει.

Κανένας; Δυστυχώς, παιδιά. Κάποιος λιποψύχησε. Νάτος! Σηκώνει τα μάτια, και βλέπει πιο πέρα φωτιές και θερμά λουτρά που τα είχαν ανάψει οι δήμιοι για να τους προσελκύσουν. Βλέπει τις φωτιές και κλονίζεται. Τα παρατά. Αφήνει τους αδερφούς στην παγωμένη λίμνη και τρέχει για να ζεσταθεί. Μά δεν προλαβαίνει. Μόλις πλησίασε, η απότομη αλλαγή της θερμοκρασίας τον έριξε κάτω νεκρό. Τι κρίμα! Πέθανε σαν ένας δειλός στρατιώτης του Χριστού...

Τριάντα έννιά είναι τώρα οι μάρτυρες πάνω στην παγωμένη λίμνη. Θα μείνουν 39; Ένας από τους στρατιώτες που τους φυλάνε βλέπει το μαρτύριο των ηρώων εκείνων και του κάνει έντύπωση ή καρτερία τους και η υπομονή τους. Σαν κάτι μέσα του να του ἔλεγε πώς αυτοί είναι εύτυχισμένοι. Σέ μία στιγμή βλέπει κάτι παράξενο. Τι είναι αυτό;

Από τον οὐρανό βλέπει ν' αστράφτει φῶς παράξενο. Βλέπει ακόμα 40 στεφάνια ολόχρυσά να κατεβαίνουν. Κατεβαίνουν, κατεβαίνουν, κι ἔρχονται πάνω στα κεφάλια των μαρτύρων. Μά οι μάρτυρες είναι 39. Ένα στεφάνι μένει. Άμέσως ο στρατιώτης εκείνος παίρνει την απόφαση. Πετάει τα ὄπλα, βγάζει τα ρούχα του, και πηδάει μέσα στην παγωμένη λίμνη φωνάζοντας:

- Εἶμαι κι ἐγὼ χριστιανός!

Τι χαρά ἔνιωσαν οι μάρτυρες! Στη θέση του λιποτάκτη, ἄλλος στρατιώτης τώρα του Χριστού, ὁ Ἀγλαῖος.

Πέρασαν μία νύχτα ολόκληρη στην παγωμένη λίμνη. Οι γενναῖοι στρατιώτες του Χριστού. Ξημερώνοντας ἔχχαν πιά παγώσει. Μερικοί ζοῦσαν ακόμα. Το πρωί νέο μαρτύριο περίμενε ὅσους ζοῦσαν ακόμα. Το πρωί νέο μαρτύριο

περίμενε όσους ζούσαν ακόμα. “Υστερα από την παγωμένη λίμνη, τους περίμενε ή φωτιά. Έκεί θα έρριχναν τὰ σώματά τους για να καοῦν. Τους έρριξαν πάνω σε άμαξες για να τους μεταφέρουν. Όλους. Έκτός από έναν. Είναι μικρότερος, Μελίτων τὸ όνομά του. Διατηροῦσε ακόμα τις δυνάμεις του και σκέφτηκαν να τόν κρατήσουν, μήπως και τόν καταφέρουν ν’ άρνηθει τὸ Χριστό.

Οί άμαξες ήταν έτοιμες να ξεκινήσουν. Μά εκείνη τή στιγμή συνέβη κάτι συγκινητικό. Κάποια γυναίκα τρέχει και πλησιάζει τὸ νεαρὸ μάρτυρα. Είναι ή μητέρα του. Θα περίμενε κανείς να ξεσπάσει σε λυγμούς και σε κλάματα και να προσπαθήσει να πείσει τὸ γιὸ της μάρτυρα. Γι’ αυτό τρέχει, τόν άγκαλιάζει, τόν φιλά και τόν ανεβάζει μόνη της στις άμαξες που ήταν κι άλλοι μάρτυρες.

-Πήγαινε, παιδί, μου, πήγαινε μαζί τους. Μή φανείς κατώτερος. Μαζί στὸν οὐρανὸ. Στὸ καλὸ παιδί μου, στὸ καλὸ!

Οί άμαξες ξεκινοῦν. Τὰ σώματα τῶν 40 μαρτύρων μεταφέρονται και ρίχνονται στη φωτιά. Πέρασαν κι από τὰ παγωμένα νερά και από τή δυνατή φωτιά, μά ὁ Θεός τους έβγαλε σε άναψυχή, δηλαδή, τους ὀδήγησε στην εὐτυχία τοῦ οὐρανοῦ. Οί ψυχές τους, στεφανωμένες, ανέβηκαν κοντά στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τή μνήμη τους στις 9 Μαρτίου .

Ἐπεξεργασία

Αὐτή, παιδιά ήταν ή συγκινητική ιστορία τῶν 40 Μαρτύρων, που μαρτύρησαν τὸ 320 μ.Χ. στη λίμνη τῆς Σεβάστειας. Πολλά υπέφεραν, μά ὅλα τὰ υπέμειναν. Μπορεῖτε να μοῦ πείτε, τί ήταν εκείνο που περίμεναν να απολαύσουν οί 40 Μάρτυρες; (Ὁ παράδεισος). Θυμᾶστε τί τους εῖπε ὁ Κάνδιδος; (Δριμύς ὁ χειμῶν αλλά γλυκὺς ὁ παράδεισος). Περίμεναν να πᾶνε στὸν παράδεισο. Πίστευαν ακράδαντα, πῶς τους περιμένει ὁ Χριστός στὸν Παράδεισο.

Συμπέρασμα

Ὁ Χριστός στεφανώνει τους άγωνιστές με τὸ στεφάνι τῆς νίκης στὸν Παράδεισο.

Ἐφαρμογή

Κάποτε μία μητέρα εῖπε στὸ ζωηρὸ παιδί της:

- Παιδί μου, αν καθίσεις ήσυχο για μία ὥρα θα σοῦ πάρω ένα ὠραῖο δῶρο.

Τὸ παιδάκι ὅμως δέν άντεχε να καθίσει μία ὥρα ήσυχο και έχασε τὸ δῶρο.

Και σε μᾶς παιδιά ὁ Θεός που είναι πατέρας μας μᾶς έχει υποσχεθει τὸ μεγαλύτερο δῶρο, τὸν παράδεισο, αν τηροῦμε τις έντολές του για τὸν λίγο χρόνο που ζοῦμε στη γῆ.

Τί λέτε παιδιά; Δέν αξίζει να άγωνιζόμαστε ἐδῶ στη γῆ για λίγα χρόνια για να κληρονομήσουμε τὸν παράδεισο; Μακάρι παιδιά ὅσοι εῖμαστε ἐδῶ στὸ κατηχητικό να συναντηθοῦμε κάποτε στὸν παράδεισο! Ἄς προσέξουμε κανείς να μῆν είναι άπών.

Όνόματα 40 Μαρτύρων

Κυρίων, Κάνδιδος (ἢ Κλαύδιος), Δόμνας, Εὐτύχιος (ἢ Εὐτυχής), Σεβηριανός, Κύριλλος, Θεόδουλος, Βιβιανός, Ἀγγίας, Ἡσύχιος, Εὐνοϊκός, Μελίτων, Ἡλιάδης (ἢ Ἡλίας), Ἀλέξανδρος, Σακεδῶν (ἢ Σακερδῶν), Οὐάλης, Πρίσκος, Χουδίων, Ἡράκλειος, Ἐκδίκιος, (ἢ Εὐδίκιος), Ἰωάννης, Φιλοκτήμων, Φλάβιος, Ξάνθιος, (ἢ Ξανθιάς), Οὐαλέριος, Νικόλαος, Ἀθανάσιος, Θεόφιλος, Λυσίμαχος, Γάϊος, Κλαύδιος, Σμάραγδος, Σισίνιος, Λεόντιος, Ἀέτιος, Ἀκάκιος, Δομετιανός (ἢ Δομέτιος), δύο Γοργόνιοι, Ἰουλιανός, (ἢ Ἐλιανός ἢ Ἡλιανός), καί Ἀγλαῖος ὁ καπικλάριος. (Ὅρισμένοι Κώδικες ἀναφέρουν καί ἐπιπλέον τῶν σαράντα ὀνόματα, ὅπως αὐτά τῶν Ἁγίων Ἀειθαλᾶ, ἄλλου Γοργονίου κ.λ.π.).

Συμπληρωματικό ὕλικό

Προσευχή

Σέ τιμοῦμε νικηφόρα ὁμάδα τῶν 40 Μαρτύρων πού θριάμβευσε με γενναιότητα στούς πολέμους. Σᾶς δοξάζουμε ἀστέρια πού περάσατε μέσα ἀπό τή φωτιά καί τόν πάγο καί λιώσατε τά παγωμένα νερά. Τιμή σέ σᾶς πού μεταμορφώσατε τή γῆ σέ οὐρανό καί φωτίσατε τά πάντα. Δόξα σέ σᾶς πού τώρα ζεῖτε στή θαλπωρή καί ζεστασιά τῆς ἀγκαλιᾶς τοῦ Ἄβραάμ καί χορεύετε μέ τίς στρατιές τῶν Ἀγγέλων. Ἅγιοι 40 Μάρτυρες, λουλούδια πού εὐωδιάζετε τό πνευματικό ἄρωμα, ἱκετεύετε τό Χριστό νά χαρίσει στίς ψυχές μας τή μεγάλη καί ἄπειρη ἀγάπη του! Ἀμήν.
(Στιχηρό τῆς Θ' Μαρτίου)

Ἐκκλησιαστικοί ὕμνοι

Ἀπολυτίκιο

Ἦχος α΄.

Τάς ἀλγηδῶνας τῶν Ἁγίων, ἅς ὑπέρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε· καί πάσας ἡμῶν τάς ὀδύνας ἴασαι, φιλόανθρωπε δεόμεθα.

Μετάφραση

Τούς φρικτούς πόνους πού ἔνωσαν γιά Σένα οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, δέξε τους σάν θερμή ἱκεσία, Κύριε, καί σέ παρακαλοῦμε νά θεραπεύσεις ὅλα τά παθήματά μας.

Γενναίως
αθλήσαντες.mp3

Χαίροις
τροπαιοφόρος πλ

Γενναίως ἀθλήσαντες ὡς στρατιῶται Χριστοῦ πανένδοξοι μάρτυρες πρὸς τὴν ἀγείρω ζωὴ μετέστητε χαίροντες, σκύβαλα εἶναι γνῶντες τὰ ἐγκόσμια πάντα, πίστει δὲ προσδοκῶντες τὴν πατρίδα τὴν ἄνω, διὸ ὑμᾶς γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα, ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρός καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες, οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τὴν ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστόν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Συμπληρωματικά στοιχεία

“ Οἱ Ἅγιοι δὲν γεννήθηκαν Ἅγιοι, ἀλλὰ ἔγιναν Ἅγιοι μὲ τὴ συμμετοχὴ τους στὴν ἀγιαστικὴ ζωὴ, μὲ τὴν ἀσκησι καὶ τὴν προσευχὴ”
(Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων)

“ Οἱ Ἅγιοι ἀγωνίζονται γιὰ νὰ καθαρῖσουν καὶ τὴν πιὸ μικρὴ κηλὶδα ἀπὸ τὴν ψυχὴ τους”

(Ἅγ. Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος)